

Unique selling point

Het Aartsbisdom Utrecht heeft enige tijd gefunctioneerd zonder een diaconaal werker. Eind 2022 kwam er een eind aan dit tijdperk en ben ik benoemd in die functie. Inmiddels ben ik begonnen aan mijn tweede volle jaar. Inzet was en is alle PCI'en (Parochiële Caritas Instellingen) in het aartsbisdom jaarlijks te bezoeken. Dit is om diverse redenen in het eerste jaar niet (helemaal) gelukt. Als ik aan de vooravond van de zomer 2024 de balans opmaak, kan de conclusie zijn dat er met alle PCI'en contact is geweest. Op een enkele PCI na heeft er een werkbezoek plaatsgevonden. In meerderheid worden PCI'en nu voor een tweede keer door mij bezocht – en bij sommige ben ik zelfs al vaker geweest.

De bezoeken leveren zonder uitzondering het nodige op. Naast inzage in de werkwijze en dagelijkse praktijk van een PCI is er aandacht voor problemen waarmee zij zich zien geconfronteerd. Het klassieke adagium luidt dan dat er niet gedacht moet worden in problemen maar in oplossingen. Daar is zeker het nodige voor te zeggen, ware het niet dat het een veelgehoord probleem is vrijwilligers voor bestuursfuncties en werkgroepen te vinden. Tegelijkertijd is er veel enthousiasme onder zittende bestuurs- en werkgroepleden. In meerderheid gaat men een tweede bestuurs- of zittingstermijn niet uit de weg – en sommigen zijn zelfs bereid nog langer aan te blijven.

In onze steeds complexere samenleving is het een uitdaging om Caritas handen en voeten te geven. Wat maakt Caritas bijzonder ten opzichte van de pak 'm beet 149 andere organisaties die zich op een of andere wijze inzetten voor minderbedeelden? Wie zijn dan die minderbedeelden? In managementtermen zou hier worden gesproken over het 'unique selling point' van in dit geval Caritas. De uitdaging om het 'unique selling point' te vinden, loopt parallel aan het genereren van (naams)bekendheid. PCI'en realiseren zich dat er met betrekking tot (naams)bekendheid het nodige te doen is. Wie weet wat een PCI is en kent de betekenis van Caritas? En als die bekendheid er is, wanneer en hoe kunnen de mensen die dit nodig hebben dan een beroep doen op een PCI en kunnen en mogen zij Caritas ervaren?

Om antwoord te geven op deze soms lastige vragen, bieden diverse inspiratiebronnen goede handvatten. Tijdens meerdere werkbezoeken komt duidelijk naar voren dat PCI'en vaak op zoek zijn naar inspiratie. Daartoe wordt door PCI'en geregeld om inspiratiebijeenkomsten gevraagd en zijn en worden deze georganiseerd. Bijeenkomsten waar 'out of the box' wordt nagedacht over het handen en voeten geven aan Caritas. Het voert te ver om in deze nieuwsbrief allerlei bronnen van inspiratie te noemen, maar één wil ik u niet onthouden: schaarste als inspiratiebron! Schaarste heeft vaak een negatieve connotatie. Tegelijkertijd kan het iets goeds brengen. Neem als voorbeeld gebrek aan tijd. Gebrek aan tijd leidt tot het maken van keuzes. Keuzes die bijdragen aan focus. Focus op datgene wat belangrijk is. En dat laatste, die focus is nodig om invulling te geven aan Caritas.

Tom van Vilsteren